

ת"ד 13484/03/16 - מדינת ישראל נגד שיבלי שיבלי

בית משפט השלום לתעבורה בנצרת

ת"ד 13484-03-16 מדינת ישראל נ' שיבלי
לפני כבוד השופט בסאם קנדלפת
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם שיבלי שיבלי

הכרעת דין

הנאשם מואשם בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש, בניגוד לתקנה 21(ג) לתקנות התעבורה (בצירוף סעיפים 62, 68 ו-38(3) לפקודת התעבורה); התנהגות הגורמת נזק לאדם ולרכוש, בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה (בצירוף סעיפים 68 ו-62 לפקודת התעבורה); ואי ציות לתמרור 203, בניגוד לתקנה 22א) לתקנות התעבורה (בצירוף סעיפים 68 ו-62 לפקודת התעבורה).

על פי עובדות כתב האישום (המתוקן ביחס למועד האירוע), עולה כי ביום 17.2.16, סמוך לשעה 18:20, נהג הנאשם רכב משא (טנדר) מסוג ניסן ונסע בכביש מכיוון בית שאן לכיוון עפולה. בהגיעו לצומת יששכר שהתנועה בו מוכוונת על ידי רמזור שעליו מוצב - בכיוון תנועתו - תמרור 203 (המורה על נסיעה ישר בלבד ופניה שמאלה ופניית פרסה אסורות), פנה הנאשם שמאלה כשהוא חוסם את נתיב הנסיעה הנגדי וגרם להתנגשות בין רכבו לבין רכב מסוג טויוטה שהגיע ממול ואשר היה נהוג על ידי מר ג.ש. (אירוע זה ייקרא להלן: "התאונה"). עקב ובגין התאונה, נפגעה בעיקר בתו של ש', ילדה כבת 8 שנים ביום התאונה, ונגרמו לה חבלות חמורות בפנים, ובכלל זה שירוש 3 שיניים חותכות קדמיות.

הנאשם כפר באחריותו לתאונה והכחיש את עובדות כתב האישום בכל הקשור לכיוון נסיעתו ודרך נהיגתו עד לתאונה. נטען כי הנאשם נכנס לצומת באור ירוק ברמזור כאשר הגיע אל הצומת מכיוון ביתו בכפר שיבלי (משמאל כיוון נסיעת הרכב הנפגע ולא ממולו) ופנה שמאלה לכיוון בית שאן, אז אירעה ההתנגשות (בזמן שהופיע כביכול אור אדום ברמזור בכיוון נסיעת הרכב הנפגע).

שמעתי את ההוכחות בתיק וקראתי בעיון את סיכומי טענותיו של הנאשם במיוחד, והמסקנה המתחייבת ברורה היא וחד משמעית: הדין עם המאשימה והגנתו של הנאשם תלויה למעשה על בלימה והיא חסרת כל יסוד עובדתי. אנמק בקצרה.

העדים המרכזיים מטעם המאשימה היו נהג הרכב הנפגע, מר ש', הבוחן רס"ב מרק ארליכמן אשר חקר את נסיבות

קרות התאונה, ועד ראייה ניטראלי מר לידור לוי אשר נכח בזירה וצפה במקרה בהתרחשות התאונה. איני מייחס משקל לעדויות שאר עדי התביעה (השוטר שהגיע ראשון לזירה אך לא היה עד לתאונה ונהג אחר שהיה עד לתאונה אך לא ידע כיוון נסיעת רכב הנאשם). מנגד, הנאשם בלבד העיד להגנתו.

עדויות של ש', אשר עולה בקנה אחד עם המתואר בכתב האישום כמפורט לעיל, הותירה בי רושם אמין ואני סומך את שתי ידי על דבריו. עד זה ראה את הנאשם מגיע ברכבו במסלול הנגדי מכיוון בית שאן ופונה שמאלה (או מנסה לפנות פניית פרסה) תוך חסימת נתיב הנסיעה שלו וכך גרם לתאונה. עדותו של ש' היתה בהירה, עניינית, שקולה ואותנטית בעיני ואני מבכר אותה על פני עדותו המאולצת של הנאשם. די בכך מבחינתי כדי להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום, אך על מנת להניח את דעת הקורא אתייחס להלן לעדויותיהם של שני עדי התביעה המרכזיים האחרים אשר מבססים באופן אובייקטיבי ובלתי תלוי את אשמתו של הנאשם ולא מותירים בה כל ספק.

על פי חוות דעתו המשכנעת של הבוחן, מר ארליכמן, שאני נותן בה אמון מלא ואשר לא נסתרה כהוא זה במהלך שמיעת המשפט ולא הובאה כנגדה כל חוות דעת מטעם ההגנה, עולה כי מקום ההתנגשות (האימפקט) מאשש ומאשר את גרסתו של ש' ומפריך את גרסת הנאשם. מקום האימפקט נקבע על ידי הבוחן לפי הממצאים הפיזיים האובייקטיביים בזירת התאונה (ראו תרשים תאונת דרכים **ת/5** ועדות הבוחן מיום 19.3.17, עמ' 10, שורות 25 - 29), וקביעה זו מבטלת את גרסת הנאשם לפיה הוא הגיע מכפר שיבלי ופנה שמאלה לכיוון בית שאן. שהרי אם אמנם כך היה, לא מצאתי שום הסבר הגיוני וסביר מדוע רכבו של הנאשם הגיע לנקודה הקיצונית המסומנת בספרה 1 בתרשים (**ת/5**), קרוב לקו הצומת מכיוון נסיעת הרכב הנפגע, ובהעדר הסבר כאמור - כל הגנתו של הנאשם מתפוררת. גרסתו של הנאשם אינה יכולה אפוא לדור בכפיפה אחת עם הממצאים האובייקטיביים בשטח ודי בכך כדי לדחותה.

בנוסף, עדותו של מר לידור לוי שנמסרה במשטרה והוגשה בהסכמה כראיה (**ת/12**), ואשר עליה חזר בפניי בבית המשפט (ראו פרוטוקול מיום 26.10.17, עמ' 14), מחזקת את עדותו של ש' ומאשרת את ממצאיו של הבוחן עד כדי ביטול מוחלט של גרסת הנאשם. עד זה - שאינו קשור לאיש מהמעורבים - ראה במו עיניו את רכבו של הנאשם מגיע מכיוון בית שאן ופונה שמאלה, בניגוד להוראות התמרורים, חוסם מסלול נסיעת הרכב הנפגע וגורם לתאונה. עדותו של לוי היתה עניינית והותירה אצלי רושם חיובי של אדם שמעיד על אשר ראו עיניו ושאין לו כל עניין בהפללת הנאשם דווקא (וראו דבריו בסוף עדותו (שם, עמ' 17) בקשר לשיחות הטלפון האנונימיות שקיבל בקשר לעדותו במשפט - שיחות שאיני מייחס להן כל משקל לחובת הנאשם - אך התבוננו כיצד העד לא ניסה להפריז בתיאור הדברים ומילותיו היו שקולות ומדודות, דבר שמחזק את אמינותו). אני מייחס אפוא לעדותו של לוי את מלוא המשקל, ולא נותר בלבי כל ספק בדבר אשמת הנאשם.

לאור האמור, עולה כי הנאשם פנה שמאלה כשהגיע מהכיוון הנגדי ביחס לכיוון נסיעת הרכב הנפגע ובהתנהגותו זו הוא הפר את ההוראות הניתנות בתמרורים. אמנם, בכיוון נסיעתו הופיע אור ירוק ברמזור, אך מעל הרמזור הוצב תמרור 203 (ראו סעיף 13 לדוח הבוחן **ת/8**) אשר מורה על נסיעה ישר בלבד באור ירוק ופניה שמאלה ופניית פרסה אסורות בהחלט. בכך נהג הנאשם בלא זהירות (בלשון המעטה) וגרם לתאונת דרכים שבה נפגעה בתו של ש' פגיעה קשה (ראו תיעוד רפואי **ת/3**) ונגרם נזק לרכוש (ראו דוח נזקים **ת/7**).

על כן, אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ז' אדר תשע"ח, 22 פברואר 2018, במעמד הנאשם ובא כוחו, עו"ד מאיר לוי, ובא כוח המאשימה, עו"ד
בשיר גאנם.